

De svarta spåren

Livsverken

ur nattens värk

i linjer runt de svartblå orden

vi är en smärta, en fest

infogar oss i våra egna monster

blir till slingor av hår och växtlighet

lianerna som ringlar längs bangården

genom den vältrande grönskan

och bilderna av ditt ansikte i fönstret

fasettögon, kroppen luden av köld

och bronsklngen i väggarna

när vi lyfter ur vatten

dropparna och ljuden

barnens grånande lindor

nate och ängsgräs i svartnande knippen

kan vi tiga

hjortarnas tignad

kan vi tala

varje tystnad till ett annat språk

—

den botaniska trädgården är sin egen stad

stockrosornas facklor

de brandgula speglarna i dina ögon

där du vänder dig om, din blick

bärnstensbrinnande

över gatornas sjukliga mjölk

och de ofullbordade språken

omsluter dina ögon

blickar

skylda i ett veckat tyg, gasvävens andning

det jag ser av dig är din sömn

ett gytter av blottlagd dröm

vi är förbindelsen

mellan kropparna och orden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Grävling med Poeter.se id #28035 innehar upphovsrätten